NORAKSTS

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.142112510
143/AA43-1132-12/5

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2012.gada 19.oktobrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis referents V.Poķis,
tiesneses I.Amona un S.Liniņa

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *A.K.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[4]panta 13.daļas 2.punkta, 14.daļas un 149.[31]panta trešās daļas, sakarā ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 18.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk - Policija) Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors 2010.gada 2.septembrī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA787440 (turpmāk - Protokols) par to, ka *A.K.* plkst.09.55 agresīvi vadīja transportlīdzekli Toyota, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk - Transportlīdzeklis), Rīgā pa Vanšu tiltu no Slokas ielas puses Jēkaba ielas virzienā, pa labo malējo joslu taisnā virzienā, neievērojot 512.ceļa zīmi „Braukšanas virzieni joslās", šķērsojot 920. un 936.ceļa horizontālos apzīmējumus, apsteidzot sastrēgumā stāvošu transportlīdzekļu kolonnu, ignorējot pārējo satiksmes dalībnieku intereses.

Protokolā konstatēts, ka atbildība par minētajiem pārkāpumiem paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[4]panta 13.daļā, 14.daļā, 149.[31]panta trešajā daļā.

Ar Policijas Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenā inspektora 2010.gada 17.septembra lēmumu Nr.050/PA787440 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) *A.K.* par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 4., 10.punkta, 314.1. un 314.15.apakšpunkta neievērošanu saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.[4]panta 13.daļas 2.punktu, 14.daļu, 149.[31]panta trešo daļu, piemērojot naudas sodu Ls 50 apmērā.

Ar Policijas priekšnieka vietnieces 2010.gada 27.oktobra lēmumu Nr.5747 (turpmāk - Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[2] 2010.gada 30.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *A.K.* pieteikums (turpmāk - sūdzība) par Lēmuma atcelšanu.

Sūdzība pamatota ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Uz tilta bija ļoti intensīva satiksme. Tilta galā, labajā joslā stāvēja divas automašīnas ar ieslēgtiem avārijas gaismu signāliem, tāpēc *A.K.* pārvietojās uz vidējo joslu. Pēc apmēram 35 m arī vidējā joslā stāvēja automašīna ar ieslēgtiem avārijas gaismu signāliem, un tās vadītājs izskaidrojās ar riteņbraucēju. Tādēļ *A.K.* pārvietojās uz labo joslu, kura bija brīva, un apbrauca šķērsli, neapturos satiksmi. Braucot pa pirmo joslu 512.ceļa zīmes darbības zonā, *A.K.* ievēroja, ka vidējā josla ir brīva, starp joslām ir pārtraukta līnija, transportlīdzeklim neviens neseko, tāpēc sūdzības iesniedzējs nolēma pārkārtoties pa kreisi uz vidējo joslu, neaizkavējot satiksmi un neradot draudus uz ceļa. Neviens vadītājs tajā brīdī *A.K.* nesignalizēja vai citādi neizrādīja nepatiku par *A.K.* veikto manevru, jo josla bija brīva apmēram 30 – 40 m. Atrodoties labajā joslā 512.ceļa zīmes darbības zonā, joslas šķīra pārtraukta ceļa apzīmējuma līnija, kas neliedza *A.K.* joslas mainīt. Iespējams, ka tilta beigās ar transportlīdzekļa labo riteni *A.K.* šķērsoja 920.ceļa apzīmējumu. Sūdzības iesniedzējs paskaidroja policijas darbiniekiem, ka uz tilta ir notikušas avārijas un brauktuves ir bloķētas, taču viņi to noliedza, kaut gan no policijas atrašanās vietas to nevarēja redzēt.

[2.2] Lēmumā sniegtā jēdziena „agresīva braukšana" traktējums ir pretrunā normas mērķim – efektīvāk saukt pie atbildības tos vadītājus, kas apzināti pārkāpj CSN, lai iegūtu sev priekšrocības uz ceļa, rada problēmas citiem vadītājiem un satiksmes drošībai. Nepārtrauktas līnijas šķērsošana vai ātruma pārsniegšana nav uzskatāma par agresīvu braukšanu.

[2.3] Tas, ka *A.K.* agrāk ir sodīts par atļautā ātruma pārsniegšanu, konkrētajā pārkāpumā nevar tikt atzīts par atbildību pastiprinošu apstākli.

[3] Policija rakstveida paskaidrojumā tiesai norāda, ka *A.K.* sūdzību neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem, papildus norādot, ka *A.K.* cenšas izvairīties no atbildības.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 18.aprīļa spriedumu *A.K.* pieteikums (sūdzība) daļēji apmierināts: 1) atcelts Lēmums un izbeigta lieta daļā

par *A.K.* saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.[4]panta 13.daļas 2.punktu un 14.daļu; 2) grozīts *A.K.* piemērotais administratīvais sods, nosakot, ka par LAPK 149.[31]panta trešajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu *A.K.* ir piemērojams administratīvais sods Ls 4.

Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Atbilstoši CSN 314.punktam horizontālie apzīmējumi (līnijas, bultas, simboli un citas norādes uz ceļa) nosaka noteiktus satiksmes režīmus un kārtību. Horizontālie apzīmējumi ir baltā krāsā. CSN 314.1.apakšpunkts noteic, ka 920.ceļa apzīmējums – nepārtraukta līnija – sadala pretējos virzienos braucošu transportlīdzekļu plūsmas, apzīmē braukšanas joslu robežas bīstamās vietās, brauktuves posmus, kuros aizliegs iebraukt, transportlīdzekļu stāvvietu un stāvlaukumu robežas, brauktuves malu ceļu posmos, kuros aizliegts apstāties un stāvēt, kā arī atdala joslu, kas paredzēta noteiktu transportlīdzekļu braukšanai. Savukārt CSN 314.15.apakšpunkts noteic, ka 934., 935. un 936.ceļa apzīmējums apzīmē virzienu saliņas transportlīdzekļu plūsmu sadalīšanās vai sakļaušanās vietās, kā arī sadalošo joslu un drošības saliņu sākumu un beigas. Šiem ceļa apzīmējumiem uzbraukt aizliegts.

Saskaņā ar LAPK 149.[4]panta 13.daļas 2.punktu par agresīvu braukšanu, kas izpaudusies kā transportlīdzekļa vadīšana tādā veidā, ka tiek izdarīts CSN pārkāpums un radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai tiek ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses (vairākkārtēja braukšanas joslu maiņa, apsteidzot vairāku sastrēgumā esošu vai kolonnā braucošu transportlīdzekļu apdzīšana pa pretējā virziena joslu vai apbraukšana pa sabiedriskā transporta joslu, ceļa nomali, ietvi, gājēju ceļu, velosipēdu ceļu vai citām vietām, kas nav paredzētas transportlīdzekļu braukšanai, ut.ml.), - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz divsimt latiem. LAPK 149.[4]panta 14.daļa noteic, ka par citu šajā kodeksā neminētu CSN pārkāpšanu – izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecu latu apmērā. Atbilstoši LAPK 149.[31]panta trešajai daļai par 920. un 947.ceļa apzīmējuma līnijas šķērsošanu vai 928.ceļa apzīmējuma līnija šķērsošanu no nepārtrauktās līnijas puses citos gadījumos – izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecu latu apmērā.

Tādējādi, lai *A.K.* sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.[4]panta 13.daļas 2.punktu, 14.daļu un 149.[31]panta trešo daļu, nepieciešams konstatēt, ka viņš ir braucis agresīvi, izdarot CSN pārkāpumu un radot traucējumus vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai ignorējot pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses, šķērsojis 920.ceļa apzīmējuma līniju un izdarījis citu CSN pārkāpumu.

[4.2] Lietā nav strīda par to, ka Protokolā norādītajā laikā *A.K.* vadījis Transportlīdzekli Rīgā, pa Vanšu tiltu no Slokas ielas virzienā uz Jēkaba ielu, pa labo malējo joslu un veica pārkārtošanās manevru uz vidējo joslu.

Lietā ir strīds par to, vai šī manevra veikšanas laikā *A.K.* Transportlīdzekli vadīja agresīvi, šķērsoja 920.ceļa apzīmējuma līniju un izdarīja citu CSN pārkāpumu.

[4.3] Tiesa atzina, ka atbilstoši LAPK 243.pantam par pierādījumiem konkrētajā lietā var kalpot Protokols *(lietas 16.lapa)*; jaunākā inspektora *R.Š.* 2010.gada 2.septembra ziņojums *(lietas 17.lapa)*; *E.L.* un *R.O.* tiesas sēdē sniegtās liecības.

[4.4] Novērtējot iepriekš minētos pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kā arī vadoties pēc tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem un taisnības principiem, tiesa atzina par pierādītu faktu, ka *A.K.* ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, atbildība par kuru paredzēta LAPK 149.^{31}panta trešajā daļā, taču nav izdarījis administratīvos pārkāpumus, atbildība par kuriem paredzēta LAPK 149.^{4}panta 13.daļas 2.punktā un 14.daļā.

[4.5] Savos paskaidrojumos *A.K.* nenoliedz, ka iespējams ir izdarījis CSN pārkāpumu – šķērsojis nepārtraukto līniju. Policijas inspektors *R.Š.* ziņojumā *(lietas 17.lapa)* norāda, ka *A.K.* šķērsoja 920.ceļa apzīmējuma līniju, bet liecinieki *E.L.* un *R.O.* neredzēja, vai *A.K.* iebrauca vidējā joslā pirms vai pēc nepārtrauktās līnijas sākšanās. Pie šādiem apstākļiem tiesa uzskatīja, ka priekšroka dodama policijas darbinieka kā valsts amatpersonas sniegtajam notikumu izklāstam un ir uzskatāms par pierādītu, ka, veicot pārkārtošanās manevru no labās braukšanas joslas uz kreiso, *A.K.* šķērsoja 920.ceļa apzīmējuma līniju, tādējādi izdarot LAPK 149.^{31}panta trešajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[4.6] LAPK 149.^{4}panta 13.daļas 2.punktā paredzētā administratīvā pārkāpuma objektīvo pusi veido CSN pārkāpums un traucējumu radīšana vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai arī citu vadītāju interešu ignorēšana, vairākkārtēji mainot braukšanas joslas apsteidzot vai apdzenot sastrēgumā esošus vai kolonnā braucošus transportlīdzekļus pa pretējā virziena joslu vai apbraucot pa sabiedriskā transporta joslu, ceļa nomali, ietvi, gājēju ceļu, velosipēdu ceļu vai citām vietām, kas nav paredzētas transportlīdzekļu braukšanai.

Tiesa atzina par pierādītu, ka *A.K.* ir izdarījis CSN pārkāpumu – ir šķērsojis nepārtraukto līniju. Tātad viens no agresīvas braukšanas objektīvās puses elementiem ir pierādīts. Taču, novērtējot *A.K.* rīcību saistībā ar lietā savāktajiem pierādījumiem, tiesa neguva apstiprinājumu, ka būtu izpildījies otrs agresīvas braukšanas objektīvo pusi raksturojošais elements – traucējumu radīšana vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai citu vadītāju interešu ignorēšana. Proti, no *A.K.* paskaidrojumiem un liecinieku liecībām izriet, ka *A.K.* mainīja braukšanas joslas, taču tas tika darīts ar mērķi apsteigt uz tilta radušās sadursmes. Policija noliedz, ka uz tilta būtu notikušas sadursmes, tā kā par ceļu satiksmes negadījumiem informācija nav reģistrēta.

Atbilstoši CSN 110.punktam intensīvas ceļu satiksmes apstākļos, kad visas braukšanas joslas aizņemtas, mainīt joslu atļauts tikai, lai nogrieztos, apgrieztos braukšanai pretējā virzienā, apbrauktu vai apturētu transportlīdzekli. Lietā nav strīda, ka Protokolā konstatētajos apstākļos uz Vanšu tilta bija sastrēgums, tātad – intensīva ceļu satiksme. Tas nozīmē, ka *A.K.* veiktais

manevrs, mainot braukšanas joslas, konkrētajā gadījumā ir attaisnojams tikai ar nepieciešamību apbraukt automašīnu, kas ir bloķējusi transportlīdzekļa braukšanas joslu. *A.K.* norādīja, ka pēc transportlīdzekļa apturēšanas viņš policijas darbiniekus informēja par sadursmēm, kas notikušas uz tilta un kuru dēļ brauktuves ir bloķētas, jo no policijas atrašanās vietas tas nebija saskatāms. Tiesai nav iemesla neticēt *A.K.* paskaidrojumiem, tā kā tie pēc būtības vērsti uz to, lai attaisnotu savu vainu pārkāpumā par agresīvu braukšanu, nevis par nepārtrauktas līnijas šķērsošanu. Turklāt jau Protokolā *A.K.* ir norādījis, ka tam nepiekrīt. Atbilstoši administratīvo tiesu praksei sākotnēji sniegtajiem paskaidrojumiem tiesa piešķir augstu ticamību.

Arī liecinieki pārliecinoši un identiski apgalvo, ka uz tilta bija notikušas divas sadursmes. Tiesas ieskatā liecinieku liecībām ir piešķirama ticamība. Pēc būtības abi liecinieki neapšauba, ka *A.K.* ir izdarījis pārkāpumu, jo, viņuprāt, pareizi šķērslis bija jāapbrauc no kreisās puses. Vienlaikus tiesa nesaskatīja pretrunas vai nekonsekvences liecinieku sniegtajā notikumu izklāstā par satiksmes kustību un tās traucējumiem uz tilta. Savukārt ne policijas darbinieki, noformējot Protokolu, ne Policija, izskatot apstrīdēšanas iesniegumu, nav pārliecinājušies par *A.K.* norādītajiem apstākļiem. Proti, *A.K.* apgalvo, ka policijas darbinieki informējuši viņu par video novērošanas kamerām, kas izvietotas uz tilta un kurās būs iespējams pārliecināties par *A.K.* norādītajiem apstākļiem. Tiesas ieskatā videoieraksts varētu būt objektīvs pierādījums *A.K.* un liecinieku apgalvojumu pārbaudei, taču Policija videoierakstu lietā nav guvusi. Tiesa neatzina par pamatotu Policijas uzskatu, ka *A.K.* pašam bija jāiesniedz pierādījumi par sadursmē iekļuvušajām automašīnām, tā kā sadursmes konstatēšanas brīdī ne *A.K.*, ne liecinieki nezināja un nevarēja zināt, ka viņiem būs nepieciešamība pēc šādiem pierādījumiem. Savukārt Policijai, pamatojoties uz LAPK 237.pantu, ir pienākums pašai savlaicīgi, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrot katras lietas apstākļus, nevis pierādījumu nastu uzlikt *A.K.* Turklāt tiesa atzina par nepamatotu Policijas Lēmumā norādīto, ka neloģisks ir *A.K.* apgalvojums, ka CSN viņš pārkāpa uz Vanšu tilta izveidojušās avārijas situācijas dēļ. Ja šāda situācija būtu izveidojusies, *A.K.* nebūtu vienīgais, kas būtu spiests pārkāpt CSN. Turklāt policijas darbinieki būtu informēti par avārijas situācijas esamību un vadītāji netiktu sodīti. Attiecībā uz minēto Policijas argumentu tiesa norādīja, ka gan *A.K.* apstiprināja, ka satiksmes kustības traucējumu dēļ daudzi autovadītāji šķēršļus apbrauca tāpat kā viņš, gan *E.L.* liecināja, ka arī viņš tika saukts pie administratīvās atbildības par tādiem pat pārkāpumiem kā *A.K.*

[4.7] Ievērojot iepriekš konstatētos apstākļus, ka Policija nav pilnībā noskaidrojusi *A.K.* norādītos joslu mainīšanas iemeslus, tiesa uzskatīja, ka šaubas ir tulkojamas par labu privātpersonai, un ir pamats atzīt, ka *A.K.* bija objektīvs iemesls mainīt braukšanas joslu, lai apbrauktu automašīnu, kas bija bloķējusi transportlīdzekļa kustības joslu.

Tiesa konstatēja, ka vienīgi CSN 127.punkts paredz aizliegumu ārpus apdzīvotām vietām uz ceļiem ar divām vai vairākām braukšanas joslām vienā

virzienā apsteigt tajā pašā joslā priekšā braucošo transportlīdzekli pa labo pusi, izņemot gadījumu, kad tas rāda kreisā pagrieziena signālu un ir uzsācis manevru. Savukārt par apdzīšanas un apsteigšanas manevriem apdzīvotās vietās CSN nav ietverts regulējums, kas aizliegtu tādus veikt pa kreiso pusi. Līdz ar to tiesa nesaskatīja CSN pārkāpumu *A.K.* rīcībā, apbraucot viņa kustības joslā stāvošu automašīnu pa kreiso pusi. Vienlaikus tiesa norādīja, ka šāds manevrs veicams, nepārkājot citus CSN, ko *A.K.* konkrētajā gadījumā neievēroja.

Līdz ar to, atzīstot, ka *A.K.* braukšanas joslu maiņas manevrs atbilst CSN paredzētajam regulējumam, tiesa neuzskatīja, ka ar šādu manevru *A.K.* būtu radījis traucējumus vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai ignorējis citu vadītāju intereses. Atbilstoši CSN 81.punktam, vienā virzienā braucošiem transportlīdzekļiem pārkārtojoties vienlaikus, transportlīdzekļa vadītājam jādod ceļš transportlīdzeklim, kas atrodas pa labi. Tātad, ja *A.K.* no labās joslas atgriezās vidējā joslā vienlaikus ar automašīnas, kas līdz tam brauca pa kreiso joslu, vadītāju, tad *A.K.* bija priekšroka un viņa rīcība nekādi nav uzskatāma par to vadītāju interešu ignorēšanu, kas vēlējās vidējā joslā iebraukt no kreisās joslas.

[4.8] Ņemot vērā iepriekš konstatēto, tiesa atzina, ka administratīvā pārkāpuma – agresīvas braukšanas objektīvā puse lietā nav pierādīta un saskaņā ar LAPK 239.panta pirmās daļas 1.punktu iesāktā lietvedība jāizbeidz, jo tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

[4.9] Atbilstoši Protokolā norādītajiem apstākļiem tiesa nekonstatēja, ka *A.K.* būtu saukts pie administratīvās atbildības par uzbraukšanu 936.ceļa apzīmējumam, kaut gan atbildība par šādu pārkāpumu paredzēta LAPK 149.^{31}panta sestajā daļā. Citus CSN pārkāpumus *A.K.* rīcībā Policija nav konstatējusi. Tādējādi tiesa atzina, ka *A.K.* nepamatoti saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{4}panta 14.daļas pārkāpumu.

[4.10] LAPK 149.^{31}panta trešās daļas sankcija paredz izteikt brīdinājumu vai uzlikt naudas sodu Ls 5.

No LAPK 32.panta otrās daļas secināms, ka, nosakot sodu, jāizdara lietderības apsvērumi. No LAPK 33.panta otrās daļas un 34.panta otrās daļas izriet, ka ir jāvērtē arī konkrētā pārkāpuma iespējamais apdraudējums satiksmes drošībai, - diennakts laiks, ceļa un laika apstākļi, satiksmes intensitāte vietā, kur izdarīts pārkāpums un citi tamlīdzīgi apstākļi, kā arī personiski vai ģimenes apstākļi. Šie apstākļi var tikt atzīti gan par atbildību mīkstinošiem, gan atbildību pastiprinošiem.

Sākotnējā lēmumā kā *A.K.* atbildību mīkstinošs apstāklis konstatēta izdarītā vaļsirdīga nožēlošana. Tiesas sēdē *A.K.* noliedza, ka būtu vaļsirdīgi nožēlojis izdarīto. Vienlaikus, izvērtējot *A.K.* paskaidrojumu kopumā, tiesa secināja, ka *A.K.* nožēlu neizsaka attiecībā par agresīvas braukšanas pārkāpumu. Savukārt *A.K.* pieļāvumu, ka ir šķērsojis nepārtraukto līniju, tiesa nevar viennozīmīgi traktēt kā izdarītā nenožēlošanu. Tādējādi tiesa *A.K.* rīcībā saskatīja atbildību mīkstinošu apstākli.

Lēmumā Policija ir konstatējusi atbildību pastiprinošu apstākli – gada laikā izdarītus citus CSN pārkāpumus. Tiesas ieskatā administratīvo sodāmību gada laikā par jebkuru CSN pārkāpumu nevar uzskatīt par *A.K.* atbildību pastiprinošu apstākli. Proti, LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punkts noteic, ka atbildību pastiprina apstāklis, ja gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta. No Policijas iesniegtās informācijas *(lietas 19.lapa)* par *A.K.* izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem tiesa konstatēja, ka gada laikā līdz izskatāmā pārkāpuma izdarīšanai *A.K.* vairākkārt ir sodīts par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu, par gājējiem noteikto pienākumu un apgaismes ierīču lietošanas noteikumu pārkāpšanu. Līdz ar to nevar atzīt, ka *A.K.* gada laikā atkārtoti ir izdarījis ceļa apzīmējumu prasību neievērošanu, kas būtu atzīstama par līdzīgu pārkāpumu šajā lietā konstatētajai 920.ceļa apzīmējuma šķērsošanai. Taču tiesa konstatēja, ka konkrētais pārkāpums ir izdarīts ceļu satiksmē, kas pēc savas būtības rada nenoliedzamu apdraudējumu ceļu satiksmes drošībai. Turklāt 920.ceļa apzīmējums pats par sevi apzīmē braukšanas joslu robežas bīstamās vietās. Pārkāpums ir izdarīts uz viena no noslogotākajiem Rīgas tiltiem intensīvas satiksmes laikā. Par šādiem satiksmes kustības apstākļiem lietā strīds nepastāv, to atzīst *A.K.* un apstiprina liecinieki. Tādējādi tiesa atzina, ka CSN neievērošana no *A.K.* puses bija bīstamu draudu satiksmes drošībai izraisoša, kas ir uzskatāms par *A.K.* atbildību pastiprinošu apstākli.

[4.11] Ņemot vērā iepriekš konstatēto, kā arī LAPK 22.pantā noteikto, tiesa uzskatīja, ka *A.K.* izdarītajam pārkāpumam atbilstošs un samērīgs sods būtu naudas sods Ls 4 apmērā. Savukārt, ievērojot LAPK 286.panta pirmās daļas 5.punktā noteikto, tiesa atzina, ka Sākotnējā lēmumā *A.K.* piemērotā administratīvā soda apmērs grozāms atbilstoši LAPK 149.^{31}panta trešajā daļā paredzētās sankcijas apmēram no Ls 50 uz Ls 4.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 18.aprīļa spriedumu Policija iesniedza apelācijas sūdzību, kas pamatota ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Tiesa nav pareizi novērtējusi lietā esošos pierādījumus, kas novedis pie nepamatota sprieduma pieņemšanas.

[5.2] No lietas materiāliem redzams, ka sākotnēji Protokolā *A.K.* parakstījies par to, ka viņam ir zināmas viņa tiesības un pienākumi, kā arī tiesības rakstīt paskaidrojumu. Nav saprotams, kāpēc tas, kas rakstīts pieteikumā, netika uzrakstīts paskaidrojuma veidā sākotnējos lietas materiālos. Arī liecinieks *E.L.*, attiecībā pret kuru tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA782388 par to pašu pārkāpumu, protokola sastādīšanas brīdī neko nav minējis par to, ka uz tilta būtu avārijas. Kā redzams no protokola, *E.L.* tajā norādījis „protokolam piekrītu".

[5.3] *A.K.* izskatāmajā gadījumā cenšas izvairīties no atbildības un *E.L.* liecības nav ņemamas vērā, jo viņam pašam tika sastādīts administratīvā

pārkāpuma protokols par tādu pašu pārkāpumu, kā arī *A.K.* ir pazīstams ar *E.L.*, kurš attiecīgi varētu liecināt par labu *A.K.*

[6] *A.K.* rakstveida paskaidrojumā apelācijas instances tiesai norāda, ka Policijas apelācijas sūdzību neatzīst, pamatojoties uz šādiem apsvērumiem.

[6.1] *A.K.* Protokolā ir parakstījies par to, ka viņam zināmas tiesības un pienākumi. No lietas materiāliem redzams, ka *A.K.* policijas inspektoram sniedza mutisku paskaidrojumu, norādot, ka uz tilta ir avārija. To, ka tādus paskaidrojumus *A.K.* notikuma brīdī izteica un nepiekrita Protokolā norādītajam, pierāda tas, ka, parakstot Protokolu, *A.K.* tajā izdarīja piezīmi „nepiekrītu".

[6.2] Liecinieks *E.L.*, attiecībā pret kuru arī tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, paskaidrojumus neizteica, jo viņš pārkāpa noteikumus un viņa darbības uz ceļa nebija saistītas ar to, lai apbrauktu stāvošās automašīnas, bet lai iegūtu priekšrocības uz ceļa. Apstāklis, ka *E.L.* nesniedza nekādus paskaidrojumus uzreiz, nevar būt par iemeslu, lai noraidītu viņa liecības un uzskatītu, ka tā nav taisnība. *E.L.* nebija nepieciešams sniegt paskaidrojumus, jo viņš atzina savu vainu.

[6.3] Neizprotama ir Policijas argumentācija, ka apstāklis, ka *A.K.* pazīst *E.L.*, automātiski nozīmē to, ka liecības nav ņemamas vērā. *A.K.* ieskatā tas ir nepieņemami, jo arī otrs liecinieks *R.O.* apliecināja to pašu un abi lecinieki parakstījās par to, ka nepatiesas liecības sniegšanas rezultātā iestāsies kriminālatbildība. Tas, ka *E.L.* pazīst *A.K.*, nevar būt par iemeslu, lai viņš pārkāptu likumu, liecinot par labu kādam, nevis liecinātu patiesību.

[7] Saskaņā ar LAPK 289.^{21}panta otro daļu apgabaltiesa apelācijas sūdzību izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir pamatota, bet pieteicēja sūdzība nav pamatota.

[9] *A.K.* saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta 13.daļas 2.punktu, 149.^{4}panta 14.daļu, 149.^{31}panta 3.daļu.

Saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta 13.daļas 2.punktu sods tiek piemērots par agresīvu braukšanu, kas izpaudusies kā transportlīdzekļa vadīšana tādā veidā, ka tiek izdarīts ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums un radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai tiek ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses.

[10] Lietā pastāv strīds par lietas faktiskajiem apstākļiem, proti, saskaņā ar Protokolā un jaunākā inspektora *R.Š.* 2010.gada 2.septembra ziņojumā norādīto pieteicējs apbrauca sastrēgumā stāvošus transportlīdzekļus pa labo joslu, no kuras ir atļauta kustība tikai pa labi, un pārkārtojās uz vidējo joslu,

pārkāpjot ceļa horizontālā apzīmējuma Nr.920, Nr.936 prasības, kā arī traucējot citu transportlīdzekļu vienmērīgai kustībai.

Savukārt *A.K.* norāda, ka apbrauca tikai vienu transportlīdzekli, kurš bija apstājies uz tilta un ieslēdzis avārijas signālu, jo, iespējams, bija iesaistīts sadursmē ar riteņbraucēju.

[11] No jaunākā inspektora *R.Š.* 2010.gada 2.septembra ziņojuma var secināt, ka policijas darbinieks atradās pie Citadeles ielas stūra un novērojis ceļu satiksmi. Faktu, ka Ceļu policijas darbinieks atradās šajā vietā, apstiprināja gan *A.K.*, gan arī liecinieks *E.L.*

No iepriekš minētās vietas ir labi paredzama Vanšu tilta posma nobrauktuve, kurā ir kritums, tādējādi secināms, ka policijas darbinieks veica CSN ievērošanas kontroli tieši par šo ceļa posmu. Šajā ceļa posmā pārkārtošanās no labās joslas ir aizliegta ar ceļa horizontālo apzīmējumu Nr.920, Nr.936.

Ņemot vērā nobrauktuves slīpumu, apgabaltiesai nerodas šaubas par to, ka ceļu policijas darbinieks redzēja pārkārtošanās manevra veikšanu. No iepriekš minētā arī secināms, ka ceļa policijas darbinieks arī redzētu situāciju, ja uz tilta šajā posmā būtu notikusi sadursme un citi transportlīdzekļi veiktu sadursmē iesaistītā transportlīdzekļa apbraukšanu. *R.Š.* ziņojumā ir pietiekami detalizēti aprakstīta situācija, norādot, ka pieteicēja vadītais transportlīdzeklis apsteidza sastrēgumā stāvošus transportlīdzekļus, nevis apbrauca atsevišķi stāvošu transportlīdzekli.

[12] Vērtējot *A.K.* paskaidrojumus, apgabaltiesa konstatē, ka Protokolā pieteicējs norāda to, ka nepiekrīt protokola saturam, bet netiek norādīti konkrēti argumenti. Līdz ar to secināms, ka paskaidrojumos notikuma vietā nav norādīti apstākļi, kas liecinātu, ka *A.K.* pārkāpumu nav izdarījis. Pieteicēja argumenti par nepieciešamību apbraukt stāvošu transportlīdzekli ir atspoguļoti tikai apstrīdēšanas iesniegumā, tādējādi ticamība šādu paskaidrojumu patiesumam samazinās.

[13] Vērtējot *E.L.* liecības, apgabaltiesa konstatē turpmāk norādīto.

[13.1] *E.L.* 2011.gada 29.marta tiesas sēdē liecināja, ka 2010.gada 2.septembrī brauca aiz *A.K.* pāri Vanšu tiltam. Starp *E.L.* un *A.K.* transportlīdzekļiem bija viena mašīna. Vidējā joslā stāvēja mašīna un riteņbraucējs, kuru starpā bija notikusi sadursme. Kreisā josla bija aizņemta, tāpēc stāvošo mašīnu ar riteņbraucēju apbrauca pa labo joslu, pēc tam atgriežoties atpakaļ vidējā joslā. *A.K.* veikto manevru neredzēja.

[13.2] Lietas materiālos atrodas 2010.gada 2.septembrī sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA782388, kurā ir norādīts, ka *E.L.* 2010.gada 2.septembrī plkst. 9.48 pa labo malējo joslu, neievērojot ceļa zīmi Nr.512, šķērsojot horizontālo ceļu apzīmējumu Nr.920 un Nr.936, apsteidza sastrēgumā stāvošos transportlīdzekļus, ignorējot citu vadītāju intereses. *E.L.* ir ierakstījis protokolā, ka piekrīt tā saturam. Ņemot vērā lietā esošo administratīvā

pārkāpuma protokola Nr.PA782388 saturu, var konstatēt, ka *E.L.* ir piekritis, ka ir izdarījis LAPK 149.[4]panta 13.daļas 2.punktā norādīto pārkāpumu, kā arī redzams, ka notikuma vietā nav minējis, ka ir notikusi avārijā iesaistīto transportlīdzekļu apbraukšana.

[13.3] *E.L.* liecības ir pretrunā ne tikai ar iepriekš parakstītā administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PA782388 saturu, bet arī pretrunā ar *A.K.* paskaidrojumiem.

Tā *A.K.* 2011.gada 29.marta tiesas sēdē paskaidroja (*lietas 32.lapa, otrā puse, trešā rindkopa no augšas)*: „Nākamajā krustojumā mani apturēja ceļu policists. Tajā brīdī bija apturētas vairākas mašīnas. Viens no apturētajiem vadītājiem *E.L.* ieradies uz šodienas tiesas sēdi kā liecinieks". Tādējādi no paskaidrojuma secināms, ka *E.L.* bija braucis pirms *A.K.* Minēto faktu apstiprina arī administratīvo pārkāpumu protokolos uzrādītie pārkāpuma laiki. Tā Protokolā ir norādīts, ka *A.K.* pārkāpumu izdarījis plkst.9.55, savukārt protokolā Nr.PA782388 norādīts, ka *E.L.* pārkāpumu izdarījis plkst.9.48.

No iepriekš minētā secināms, ka *E.L.* liecības ir nepatiesas vismaz tajā apstāklī, ka *E.L.* braucis aiz pieteicēja. No šī fakta izriet arī tas, ka *E.L.* nevarēja redzēt pieteicēja veikto manevru un tādējādi nevar apliecināt to, ka pieteicējs nav veicis sastrēgumā stāvošu transportlīdzekļu apsteigšanu.

Ņemot vērā iepriekš konstatētās pretrunas liecinieka liecībās, apgabaltiesa atzīst, ka *E.L.* liecības ir vērtējamas kritiski, tai skaitā arī daļā par to, ka uz tilta bija avārija.

[14] Vērtējot *R.O.* liecības, apgabaltiesa konstatē turpmāk norādīto.

[14.1] *R.O.* 2011.gada 29.marta tiesas sēdē liecināja, ka 2010.gada 2.septembrī brauca pāri Vanšu tiltam. Brauca pirms *A.K.*, starp transportlīdzekļiem pa vidu bija vēl viens transportlīdzeklis. Tur, kur parādījās trešā josla, tur notika divu mašīnu sadursme. (..). Dažus metrus tālāk vidējā joslā bija vēl viena avārija. Piebraucot klāt, apbraucu avārijas dalībniekus pa kreiso joslu. Neredzēja, kā šo negadījumu apbrauca *E.L.* un *A.K.*

[14.2] No liecinieka liecībām var secināt, ka liecinieks nav redzējis pieteicēja veikto manevru. Tādējādi tās tiešā veidā nenorāda uz to, kādā veidā pieteicējs ir veicis kustību pa Vanšu tilta lejas daļu.

[14.3] Liecinieka liecības ir pretrunīgas, proti, vienu brīdi pieteicējs norāda, ka, mēģinot atgriezties vidējā joslā, bija spiests pārkāpt nepārtraukto līniju, kā rezultātā viņu apturēja policija. Savukārt no turpmākajām liecībām var secināt, ka *R.O.* paspēja savlaicīgi pārkārtoties kreisajā joslā un stāvošos transportlīdzekļus apbrauca no kreisās puses. Šādā gadījumā ceļu policijai nebūtu pamata *R.O.* apturēt, kā arī liecinieka liecības būtu nepatiesas daļā par to, ka neilgi pēc pieteicēja apturēšanas tika apturēti arī *E.L.* un *A.K.*

Apgabaltiesa konstatē, ka liecinieka liecības arī daļā par to, ka uz tilta īsi pirms nobraukšanas bija divas avārijas, ir vērtējamas kritiski. Liecību ticamību ievērojami samazina to pretrunīgums, kas norāda uz to, ka vai nu liecinieks slikti atceras notikumus, par kuriem sniedz liecības, vai arī sniedz nepatiesas liecības.

[15] Novērtējot lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarībā, apgabaltiesa atzīst, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka *A.K.* apsteidza nevis ceļu satiksmes negadījumā iesaistītu transportlīdzekli, bet sastrēgumā stāvošu transportlīdzekļu kolonnu, tādējādi izdarot LAPK 149.[4]panta 13.daļas 2.punktā paredzēto pārkāpumu.

[16] Tiesas ieskatā pārkāpuma kvalifikācija papildus pēc LAPK 149.[4]panta 14.daļas un 149.[31]panta 3.daļas nav pamatota. Pieteicējs, veicot iepriekš minēto manevru, ir izdarījis vienu administratīvo pārkāpumu, t.i., braucis agresīvi. Tiesa secina, ka LAPK 149.[4]panta trīspadsmitā daļa pilnībā aptver konkrētā gadījuma faktiskos apstākļus un uz šiem faktiskajiem apstākļiem ir attiecināmas tiesību normas tiesiskās sekas, proti, lietas faktiskie apstākļi pilnībā sakrīt ar normas tiesisko sastāvu.

Līdz ar to pieteicēja darbības kvalificējamas tikai pēc LAPK 149.[4]panta trīspadsmitās daļas 2.punkta, kas paredz administratīvo atbildību par agresīvu braukšanu.

[17] LAPK 149.[4]panta trīspadsmitās daļas sankcija paredz transportlīdzekļa vadītājam uzlikt naudas sodu no 50 līdz 200 latiem.

A.K. par agresīvu braukšanu piemērots naudas sods Ls 50 apmērā. Līdz ar to pieteicējam piemērots minimālais sods, kādu paredz likuma norma. Apgabaltiesas vērtējumā sods noteikts atbilstoši pārkāpuma raksturam.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1. un 2.punktu, 289.[13]pantu, 289.[22]panta pirmo un otro daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 27.oktobra lēmumu Nr.5747 daļā par *A.K.* saukšanu pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[4]panta trīspadsmitās daļas 2.punktā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu (2010.gada 2.septembra protokols Nr.PA787440), bet *A.K.* (personas kods */personas kods/*) sūdzību noraidīt.

Atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 27.oktobra lēmumu Nr.5747 daļā par *A.K.* saukšanu pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[4]panta 14. daļā un 149.[31]panta 3.daļā paredzētā pārkāpumu izdarīšanu un izbeigt lietu šajā daļā.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnesis referents	*(paraksts)*	V.Poķis
Tiesneses	*(paraksts)*	I.Amona
	(paraksts)	S.Liniņa

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnesis V.Poķis
Rīgā, 2012.gada 22.oktobrī.